

[Fibiger.]

Landbrug eller Gartneri, eller hvad det er, og at man ikke af den Grund skulde straffes særligt.

Vi fik vedtaget en ny Straffelov i Fjor, som skulde gælde for hele Befolkningen. Vi anser det egentlig for at være en særlig Straffelov for Landbruget og Gartnerierne, naar man kommer med disse Grundskyldslove — det gælder for Resten ogsaa Jordlovene med deres Ekspropriationsbestemmelser —, og vi vil selvfølgelig ikke være med til at vedtage Undtagelseslove for den Kategori af Landets Borgere.

Det er en mærkelig Opfattelse, mange har af hele dette Grundskyldsproblem. Man mener, at naar man faar indført Grundskyld, vil der oprinde gyldne Tider. Retsstaten har sat sig saadan fast i det, at de ruller op med de lykkelige Tider, der kan blive her i Landet, og det er jo lykkedes dem at faa nogle Mennesker til at tro paa det.

Da jeg forleden Dag i et Blad, der hedder „Grundskyld“, læste en lille Artikel, under hvis Overskrift der i en lille Parenthese stod: Meddelt gennem Udenrigsministeriets Pressebureau, ja, da tænkte jeg: det er ikke saa lidt, der kan faas ud af Grundskylden, naar man bliver præpareret paa den rigtige Maade. Der fortælles her, at en Ingeniør Gianellia nede i Wien den 11. November i en Forening for Land- og Skovbrug har talt om den danske Grundskyldslovgivning. I Foredraget udtalte han, at det altsaa efter 24 Aars Propaganda var lykkedes for de danske Husmænd den 31. Marts 1926 at faa gennemført en Grundskyldsreform, ved hvilken 36 pCt. af de kommunale Skatter blev erstattet med en Grundskyld, uden at man derved forhøjede de kommunale Skatters Totalsum, som omkring Aaret 1926 androg ca. 250 Mill. Kr. Derefter fortæller han, hvad der er kommet ud af denne Grundskyldslovgivning: Denne Skattereform bevirkede for hele Landet en Nedgang i Jordpriserne paa 4 pCt. og en Opgang i Bygningsværdien paa 15 pCt., og den private Byggevirksomhed er steget til det dobbelte, medens det kommunale Byggeri i Hovedstaden er faldet til Halvdelen og i Provinsbyerne til en Tiendedel.

Og dette skete endda i en Tid, da Antallet af Værelser i København er næsten lige saa stort som Indbyggerantallet. Og særlig paafaldende er det, hvor stærkt Antallet af Beboere i Husvildeafdelinger efter Aaret 1926 er aftaget trods Opførelsen af flere kommunale Ejendomme.

Og saa kommer det bedste til sidst: Lige saa tilfredsstillende er Grundskyldsreformens Virkning paa Landbruget. Det samlede Kornudbytte steg i 1926 fra 26,5 Millioner Tønder til 35 Millioner Tønder i 1928, ligesom ogsaa Hektarudbyttet steg fra 20,6 til 26,2 Tønder pr. ha for Havre, fra 23,4 til 32,6 Tønder pr. ha for Hvede og fra 23,3 til 31 Tønder pr. ha for Byg.

Det maa være nogle mærkelige Informationer, man har faaet herhjemfra. Om de er kommet fra Retsstatspartiet eller andre, ved jeg ikke, men denne Hr. Gianellia er i hvert Fald klar over, at naar han forkynder Grundskyldsreformens udmærkede Virkning her i Danmark, maa det undrende Folk dernede i Wien tænke: det maa vi sandelig ogsaa have indført, hvis Virkningen kan blive denne, hvis Udbyttet af de forskellige Kornsorter kan blive saa stort bare ved den Grundskyldsreform, som de har faaet i Danmark i 1926.

Jeg ved ikke, om det egentlig er en Opgave for Udenrigsministeriets Pressebureau, hvorigennem dette er meddelt, uden Kommentarer at sende Meddelelser ud, som viser, at der foregaar noget saadant her i Danmark, som har haft den utrolige Virkning, og det skulde man prøve paa at faa indført andre Steder. Jeg vil gerne henstille til dette maaske ellers udmærkede Pressebureau, at det, naar det udsender Artikler, hvor der bliver fortalt om danske Forhold i Udlandet, gør det med noget mere Reservation, end det her har været Tilfældet.

Jeg kom til at tænke paa, om det, man fra Grundskyldsfolk hører om, hvordan Grundskylden virker i andre Lande og navnlig i andre Verdensdele, er fremstillet paa samme Maade, som det her er sket med det, der foregik i Danmark i 1926 ved den Grundskyld, vi fik indført.

Vort Parti er imod hele denne Beskatning af Jord for sig og Bygninger for